

forpligtede mig til at følge ham i alle Enkelt-heder, idet der da var Stof til en hel Debat, som vi maaske senere kan vende tilbage til, naar vi, hvad jeg haaber vil ske om kort Tid, faar Kornloven til Behandling her. Naar jeg skal have den Ære at forelægge en Kornlov, vil det ærede Medlem faa Svar paa, hvilke Principer denne Kornlov bliver anlagt efter, og da vil det være rigtigt at optage Debatten om alle disse mange forskellige Forhold. Der er dog enkelte Ting, som jeg skal tillade mig i al Korthed at omtale.

Det ærede Medlem var inde paa min Rejse til England for nylig og udtalte, at den havde givet mindre Udbytte end tidligere Rejser, maaske mindre Udbytte, end der var ventet, og han nævnte i denne Forbindelse, at efter vor Hjemkomst var Rejsen blevet kaldt en Privatrejse. Jeg finder Anledning til her at oplyse, hvad maaske ikke er det ærede Medlem bekendt, at det var paatænkt at sende en Delegation til England, men paa Grund af Meddelelser fra England, som jeg ikke her kan komme nærmere ind paa, besluttede man at udsætte denne Delegations Rejse og de officielle Forhandlinger baade om vor Landbrugseksport og vor Kulimport; men samtidig blev der fra forskellige Kredse udtrykt Ønske om, at der maatte blive optaget Forhandlinger i Form af private Samtaler. Denne Rejse var altsaa af fuldkommen privat Karakter, og ærede Medlemmer vil derfor forstaa, at jeg ikke her kan komme nærmere ind paa hverken disse Samtaler eller de Resultater, der er fremkommet. Det ærede Medlem kan ikke vide, hvilke Resultater der er kommet ud af disse Samtaler — jeg har i hvert Fald ikke givet nogen Meddelelse i saa Henseende, og jeg tvivler om, at det ærede Medlem fra anden Side har faaet Meddelelse om Resultaterne; det ærede Medlem har sikkert ikke kunnet faa mere Underretning om dem, end hvad der har staaet i Blade, som er det ærede Medlems Parti nærstaaende, og hvor der blev skrevet, at denne Delegation, som det ogsaa dér blev kaldt, kom hjem med tomme Hænder. Men jeg tror, det vilde være heldigt, at man angaaende saadanne Forhandlinger enten iagttager Tavshed eller skaffer sig virkelig Underretning om, hvad der er foregaaet, før man her i Salen giver sig til at ud tale sig derom.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde givet Udtryk for den Opfattelse, at Aftalen med Skibsfarten burde bortfalde. Deri har det ærede Medlem baade Ret og Æret. Jeg anser den Aftale, som det ærede Medlem har truffet med Skibsfarten —

hvad jeg ogsaa sagde i Gaar —, for meget uheldig. Det er igen et Udslag af det ærede Medlems uheldige, tør jeg vel nok sige — i hvert Fald efter min Formening uheldige — Tendens til at ville sætte alting ind i en fast Skabelon, at ville regulere Livet efter en Lineal, at ville sætte Uniform paa alle dem, der optræder rundt omkring os. Den Bestemmelse, der blev indført, at 133 000 Tons af den danske Flaade skal sejle aldeles fast, i en bestemt Fart, i en vis Periode — ja, det er den Slags, som undfanges paa et Statskontor (*Rode: Den er undfanget af Skibsfarten!*). Ja, den er udgaaet som et Resultat af Forhandlinger mellem det ærede Medlem som Indenrigsminister og Skibsfarten (*Rode: Det er Skibsfarten, som har foreslaaet den!*). Jeg har ikke selv deltaget i de Forhandlinger, men Bestemmelsen kom til os som Resultat af disse Forhandlinger, og hvor den nu end er kommet fra, saa er det en meget uheldig Bestemmelse. Det har altid været af Betydning for os i økonomisk Henseende, for at skabe Valuta for os, at Landets Skibe udnyttes til det yderste, hvor der er Brug for dem, og saa kan man ikke saaledes aarevis forud planlægge deres Fart og sige, hvor de mest kan udnyttes. Det gælder om, at Skibene er parate til at sejle paa det Tidspunkt, hvor der skal bruges noget og kan købes billigt, og saa er til Rede; der kan komme andre Tider, hvor der ikke er Brug for dem. Det er det, vi i Øjeblikket ser, at der er meget lidt Brug for dem. Det ærede Medlem udtalte nu, at ved denne Ordning var der skaffet billig Majs og Oliekager for Producenterne. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i alle hans Betragtninger om denne Aftale og om Centralkontoret; det vilde, som sagt, føre meget vidt, men kun i al Almindelighed sige, at hvor dygtigt det ærede Medlem end er, og det anerkender jeg, han er, saa er der een Ting, han ikke kan, og det er at hekse. Det kan hverken han eller noget andet Medlem her i Salen, men der skal Hekseri til for at skaffe Producenterne her i Landet Majs og Oliekager billigere end Verdensmarkedets Pris. De Herrer, der er af modsat Opfattelse, siger, idet de vender sig til mig: Ja, den nye Landbrugsminister ønsker kun Verdensmarkedetsprisen. Jeg tillader mig at spørge de Herrer, hvorledes de vil bære sig ad med at skaffe Majs, der ikke dyrkes her i Landet, og Oliekager, der ikke avles her i Landet, til under Verdensprisen. Staten kan yde Tilskud; Dampskibsselskaberne kan give Tilskud, maaske Industrien ogsaa kan det og de store Landmænd, saaledes